

DOSTOSOWANIA Z CHEMII DO MOŻLIWOŚCI UCZNIÓW KLAS VII – VIII ZE SPECJALNYMI WYMAGANIAMI EDUKACYJNYMI

Uczniowie posiadający opinię poradni psychologiczno-pedagogicznej o specyficznych trudnościach w uczeniu się oraz posiadający orzeczenie o potrzebie nauczania indywidualnego lub specjalnego są oceniani z uwzględnieniem zaleceń poradni.

W stosunku do wszystkich uczniów posiadających dysfunkcje zastosowane zostaną zasady wzmacniania poczucia własnej wartości, bezpieczeństwa, motywowania do pracy i doceniania małych sukcesów.

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych dla ucznia z niepełnosprawnością intelektualną:

- częste odwoływanie się do konkretnego (np. graficzne przedstawianie treści zadań), przykładów z życia codziennego,
- szerokie stosowanie zasady pogładowości – bezpośrednie poznawanie rzeczy i zjawisk fizycznych lub przez zetknięcie się z nimi przy pomocy środków dydaktycznych (tj. modele, obrazy, schematy, wykresy, tabele),
- omawianie niewielkich partii materiału i o mniejszym stopniu trudności (obniżenie wymagań nie może zejść poniżej podstawy programowej),
- podawanie poleceń w prostszej formie (dzielenie złożonych treści na proste, bardziej zrozumiałe części),
- unikanie trudnych, czy bardzo abstrakcyjnych pojęć,
- unikanie pytań problemowych, przekrojowych,
- wydłużanie czasu na zrozumienie i wykonanie zadania, ćwiczenia,
- podchodzenie do ucznia w trakcie samodzielnej pracy, a w razie potrzeby dyskretne udzielenie pomocy, wyjaśnień, mobilizowanie do wysiłku i ukończenia zadania,
- zwiększenie ilości czasu i powtórzeń dla przyswojenia danej partii materiału,
- stosowanie technik skojarzeniowych ułatwiających zapamiętywanie,
- częste przypominanie i utrwalanie wiadomości,
- nieustannie motywować ucznia do dalszych działań poprzez pochwały, zachęty, nagrody,
- w pracach pisemnych uwzględnianie trudności związanych z zapisywaniem wzorów, myleniem znaków działań lub indeksów górnych i dolnych, przestawianiem cyfr,
- uwzględnienie: trudności z wykonywaniem bardziej złożonych działań, trudności z pamięciowym przyswajaniem i/lub odtwarzaniem z pamięci wyuczonych treści (np. skomplikowanych wzorów), problemów z rozumieniem treści zadań.

Zasady oceniania :

- ograniczenie wymagań do umiejętności koniecznych,
- przygotowanie testów dostosowanych do możliwości ucznia (poziom konieczny), a w przypadku stosowania testów ogólnych uczeń otrzymuje ocenę dopuszczającą za 20 % możliwych do uzyskania punktów,
- umożliwienie wielokrotnego poprawiania sprawdzianów,
- umożliwienie ustnej poprawy sprawdzianu pisemnego.

Ocena ucznia z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim odnosi się przede wszystkim do:

- aktualnych możliwości ucznia, jak i jego ograniczeń,
- wkładu pracy,
- zaangażowania,
- samodzielności w wykonywanych działaniach,
- poziomu umiejętności,
- motywacji do pracy,
- systematyczności,
- postępów w rozwoju na miarę indywidualnych możliwości.

Klasa 7 – wymagania na poszczególne oceny				
W pracowni chemicznej				
Ocena 2	Ocena 3	Ocena 4	Ocena 5	Ocena 6
- Zna podstawowe zasady BHP w pracowni chemicznej. - Wie, jakie są podstawowe sprzęty laboratoryjne i ich zastosowanie (probówka, zlewka, pipeta, łyżeczka). - Potrafi poprawnie przygotować stanowisko pracy. - Wie, jak bezpiecznie obchodzić się z wodą, solą, kwasem i zasadą w prostych	- Rozumie znaczenie używania okularów ochronnych, rękawic i fartucha. - Potrafi wykonać proste doświadczenia zgodnie z instrukcją. - Potrafi nazwać i wskazać podstawowe odczynniki chemiczne oraz sprzęt potrzebny do doświadczenia. - Potrafi zanotować obserwacje w formie prostego opisu. - Rozumie pojęcie substancja	- Samodzielnie przygotowuje proste doświadczenia (np. reakcję wodorotlenku sodu z kwasem, rozpuszczanie soli w wodzie). - Rozumie różnicę między zmianą fizyczną a reakcją chemiczną.	- Rozumie zależności przy obserwowanych reakcjach (np. wydzielanie gazu, zmiana koloru, tworzenie osadu). - Potrafi wyjaśnić rolę sprzętu i odczynników w doświadczeniu.	- Potrafi samodzielnie zaplanować proste doświadczenie chemiczne zgodnie z zasadami BHP. - Potrafi poprawnie opisać przebieg reakcji chemicznej w kilku zdaniach. - Rozumie pojęcia: roztwór, rozpuszczalność, reakcja chemiczna, odczyn kwasowy i zasadowy.

doświadczeniach. - Potrafi opisać proste obserwacje doświadczenia (zmiana koloru, pojawienie się pęcherzyków, osad).	chemiczna i reakcja chemiczna na podstawowym poziomie.			
Substancje, właściwości i przemiany				
- wie, co to jest substancja - rozróżnia ciała stałe, ciecze i gazy - podaje przykłady substancji z otoczenia	- wyjaśnia pojęcia: substancja, mieszanina - odróżnia właściwości fizyczne od chemicznych - opisuje proste doświadczenia	- porównuje właściwości substancji - klasyfikuje substancje według cech - wykonuje proste zadania problemowe	- analizuje wyniki doświadczeń - wyciąga poprawne wnioski - łączy teorię z praktyką	- projektuje doświadczenia - interpretuje nietypowe zjawiska
Tajemnice układu okresowego				
- Wie, że pierwiastki chemiczne tworzą wszystkie substancje . - Potrafi wskazać kilka pierwiastków w tabeli okresowej (np. H, O, Na, Cl). - Wie, że pierwiastki mają symbol chemiczny i liczbę atomową . - Rozumie, że układ okresowy to sposób porządkowania pierwiastków .	- Potrafi podać prostą definicję pierwiastka i związku chemicznego. - Rozróżnia metale i niemetale w tabeli okresowej. - Potrafi odczytać symbol pierwiastka, liczbę atomową i masę atomową z tabeli okresowej. - Rozumie, że pierwiastki w tej samej grupie mają podobne właściwości .	- Potrafi samodzielnie wskazać pierwiastki w określonych grupach i okresach. - Rozumie zależność między położeniem pierwiastka w układzie okresowym a jego właściwościami (np. metaliczność, reaktywność). - Potrafi klasyfikować pierwiastki na metale, niemetale i gazy szlachetne. - Potrafi podać kilka przykładów zastosowania wybranych pierwiastków.	- Potrafi w prosty sposób wyjaśnić, dlaczego pierwiastki w tej samej grupie mają podobne właściwości. - Potrafi podać przykłady zastosowania pierwiastków w życiu codziennym i technice. - Potrafi w prosty sposób opisać budowę atomu (protony, neutrony, elektrony).	- Potrafi przewidzieć właściwości pierwiastka na podstawie jego położenia w tabeli okresowej.
Prawa i reakcje chemiczne				
- Wie, co to jest reakcja chemiczna . - Potrafi podać kilka przykładów reakcji chemicznych z życia codziennego (np. spalanie, rdzewienie żelaza, kwaśnienie mleka). - Wie, że reakcja chemiczna powoduje powstanie nowych substancji . - Potrafi rozpoznać reakcję chemiczną po prostych objawach (zmiana koloru, wydzielanie gazu, powstanie osadu, zmiana temperatury).	- Rozumie pojęcia: substrat i produkt reakcji . - Potrafi odróżnić zmiany fizyczne od chemicznych . - Rozumie prostą zasadę zachowania masy w reakcjach chemicznych (masa reagentów = masa produktów). - Potrafi napisać proste równanie reakcji chemicznej z podanymi substancjami (np. $H_2 + O_2 \rightarrow H_2O$).	- Potrafi samodzielnie wykonywać proste doświadczenia chemiczne pod opieką nauczyciela. - Rozumie i stosuje pojęcie wzór chemiczny i zapis reakcji chemicznej. - Potrafi opisać przebieg reakcji chemicznej w kilku zdaniach. - Rozumie znaczenie warunków reakcji (temperatura, stężenie, obecność katalizatora).	- Potrafi przewidzieć produkty prostych reakcji chemicznych. - Rozumie podstawowe rodzaje reakcji chemicznych (synteza, rozkład, wymiana, spalanie) i potrafi je wskazać w przykładach. - Potrafi opisać reakcję chemiczną zarówno słownie, jak i za pomocą prostego równania chemicznego.	- Potrafi w prosty sposób wyjaśnić, dlaczego masa reagentów jest równa masie produktów (prawo zachowania masy). - Rozwiązuje zadania problemowe
Gazy wokół nas				
- wie, że powietrze jest mieszaniną gazów - rozpoznaje tlen i dwutlenek węgla na obrazkach / w opisach - podaje jeden składnik powietrza - wskazuje jedno zastosowanie tlenu - rozwiązuje zadania testowe z podpowiedzią / wyborem odpowiedzi	- wymienia główne składniki powietrza (z pomocą) - opisuje podstawowe właściwości tlenu i CO ₂ prostymi słowami - wyjaśnia, że tlen jest potrzebny do oddychania i spalania - podaje źródła CO ₂ w otoczeniu - wykonuje proste zadania z pomocą nauczyciela	- porównuje tlen i CO ₂ na podstawie tabeli / schematu - rozumie pojęcie spalanie (na przykładach) - rozpoznaje, kiedy zachodzi reakcja spalania - zapisuje proste równanie spalania (z pomocą) - wyciąga krótki wniosek z doświadczenia	- samodzielnie odpowiada na pytania problemowe oparte na życiu codziennym - analizuje prosty opis doświadczenia - przewiduje skutki braku tlenu - łączy temat z ochroną środowiska - wykazuje aktywność na lekcji	- samodzielnie wyjaśnia zjawiska - proponuje sposoby dbania o powietrze - wykazuje duże zainteresowanie tematem
Woda i roztwory wodne				
- rozpoznaje wodę jako substancję potrzebną	- wyjaśnia prostymi słowami, co to jest	- rozróżnia roztwór nasycony, nienasycony i	- samodzielnie rozwiązuje proste	- samodzielnie wykonuje zadania trudniejsze niż

do życia - zna wzór H_2O (z pomocą) - rozróżnia stany skupienia wody (lód, woda, para) - podaje przykłady roztworów z życia codziennego (np. herbata, woda z cukrem) - wykonuje zadania testowe z odpowiedzią / wyborem odpowiedzi	roztwór - wskazuje substancję rozpuszczoną i rozpuszczalnik na przykładach - opisuje proces rozpuszczania na podstawie doświadczenia - rozpoznaje roztwór nasycony i nienasycony w prostych sytuacjach - rozwiązuje łatwe zadania z pomocą nauczyciela	przesycony (na obrazkach/schematach) - wie, że temperatura wpływa na rozpuszczalność - wykonuje bardzo proste obliczenia stężenia procentowego według wzoru (z pomocą) - bierze udział w doświadczeniu i formułuje prosty wniosek - pracuje samodzielnie z kartą pracy	zadania rachunkowe - analizuje wykres rozpuszczalności z pomocą - przewiduje, czy dana ilość substancji się rozpuści - wyciąga poprawne, krótkie wnioski - wykazuje zaangażowanie w pracę	wymagane - łączy wiedzę z praktyką (np. kuchnia, życie codzienne) - wykazuje dużą aktywność i samodzielność
---	--	--	---	---

Wodorotlenki				
- wie, że wodorotlenki to związki chemiczne - rozpoznaje nazwę „wodorotlenek” w tekście - zna przykład: wodorotlenek sodu / wapnia - wie, że wodorotlenki są zasadami - rozwiązuje proste zadania testowe z odpowiedzią	- wyjaśnia prostymi słowami, czym jest wodorotlenek - podaje przykłady wodorotlenków z życia codziennego - rozpoznaje odczyn zasadowy (na papierku wskaźnikowym) - wie, że wodorotlenki mogą być żrące - wykonuje zadania z pomocą nauczyciela	- zapisuje proste wzory wodorotlenków (np. $NaOH$, $Ca(OH)_2$) z pomocą - rozróżnia wodorotlenki rozpuszczalne i trudno rozpuszczalne - opisuje doświadczenie z wodorotlenkiem - wskazuje zastosowania wodorotlenków - wyciąga prosty wniosek	- samodzielnie zapisuje proste wzory - łączy właściwości z zastosowaniem - analizuje prostą reakcję (np. z kwasem) - poprawnie odpowiada na pytania problemowe - wykazuje aktywność	- samodzielnie wyjaśnia reakcje zobojętniania - proponuje bezpieczne zastosowania wodorotlenków - wykazuje duże zainteresowanie tematem

Klasa 8 - wymagania na poszczególne oceny

Kwasy				
Ocena 2	Ocena 3	Ocena 4	Ocena 5	Ocena 6
- Wie, co to jest kwasy i że jest to substancja chemiczna o charakterystycznych właściwościach. - Potrafi podać kilka prostych przykładów kwasów (np. kwas solny, kwas cytrynowy, kwas octowy). - Rozumie, że kwasy mogą być szkodliwe i żrące, dlatego trzeba z nimi obchodzić się ostrożnie. - Potrafi wymienić proste objawy działania kwasu (zmiana koloru wskaźnika, reakcja z węglanem, pienienie się).	- Potrafi wymienić właściwości kwasów (kwaśny smak, zmiana koloru wskaźników, reakcje z metalami i węglanami). - Rozumie pojęcie roztworu kwasu i wie, że jego stężenie wpływa na reakcje. - Potrafi wykonać proste doświadczenia z kwasami pod opieką nauczyciela i zanotować obserwacje. - Rozumie pojęcie odczynu kwasowego (pH < 7).	- Potrafi wskazać kwasy w otoczeniu i w produktach codziennego użytku. - Potrafi opisać reakcje kwasów z metalami, węglanami i zasadami. - Potrafi samodzielnie wykonać proste doświadczenie z kwasem i poprawnie zanotować wyniki. - Rozumie rolę wskaźników chemicznych (np. papierek uniwersalny, oranż metylowy).	- Rozumie zależność między stężeniem kwasu a intensywnością reakcji. - Potrafi w prosty sposób opisać zastosowanie kwasów w życiu codziennym i technice.	- Potrafi wyjaśnić przebieg reakcji kwasów z metalami, węglanami i zasadami, używając prostych równań chemicznych. - Potrafi przewidzieć wynik reakcji prostych kwasów z różnymi substancjami.

Sole				
- Wie, że sole to substancje chemiczne powstające z reakcji kwasu z zasadą lub metalem. - Potrafi podać kilka przykładów soli (np. chlorek sodu, węglan wapnia, siarczan miedzi). - Rozumie, że sole mogą być rozpuszczalne lub nierozpuszczalne w wodzie. - Potrafi wskazać prostą reakcję	- Potrafi rozpoznać sól w otoczeniu i podać jej zastosowanie (np. sól kuchenna, soda oczyszczona). - Rozumie reakcję kwasu z zasadą i kwasu z metalem jako sposób powstawania soli. - Potrafi wykonać proste doświadczenie z solą i poprawnie opisać obserwacje (rozpuszczanie, wytrącanie osadu). - Rozumie pojęcie roztworu soli i osadu.	- Potrafi napisać proste równania reakcji chemicznych prowadzących do powstania soli. - Potrafi samodzielnie przeprowadzić proste doświadczenie chemiczne z udziałem soli (np. otrzymywanie soli rozpuszczalnej w wodzie). - Rozumie zależność między rodzajem kwasu i zasady a powstałą solą. - Potrafi sklasyfikować sole jako rozpuszczalne i nierozpuszczalne.	- Rozumie różnicę między różnymi typami soli (chlorki, węglany, siarczany). - Potrafi podać zastosowanie soli w życiu codziennym i technice (np. sól kuchenna, sól drogowa, nawozy).	- Potrafi przewidzieć produkty reakcji kwasów i zasad lub metali, prowadzące do powstania soli. - Potrafi wyjaśnić przebieg reakcji chemicznych słownie i za pomocą prostych równań.

powstawania soli na przykładzie (np. kwas + zasada → sól + woda).				
Węglowodory				
- Wie, że węglowodory to związki chemiczne zbudowane z węgla i wodoru. - Potrafi podać proste przykłady węglowodorów (np. metan, etan, propan, butan). - Wie, że węglowodory są paliwami i mogą być używane w życiu codziennym. - Rozumie, że węglowodory można spalać, co uwalnia energię.	- Potrafi rozróżnić proste grupy węglowodorów: alkany, alkeny, alkiny. - Rozumie pojęcie wzoru chemicznego i potrafi odczytać prosty wzór węglowodoru. - Potrafi wskazać węglowodory w produktach codziennego użytku (gaz, benzyna, parafina). - Rozumie prostą reakcję spalania węglowodorów (spalanie całkowite i niecałkowite – dym, sadza).	- Potrafi napisać proste wzory chemiczne i nazwy wybranych węglowodorów. - Potrafi samodzielnie wykonać proste obserwacje spalania węglowodorów (pod opieką nauczyciela). - Rozumie zależność między budową węglowodoru a jego właściwościami (np. palność, stan skupienia). - Potrafi sklasyfikować węglowodory na alkan, alken, alkin.	- Rozumie zastosowanie węglowodorów w życiu codziennym i przemyśle (paliwa, tworzywa sztuczne, smary). - Potrafi w prosty sposób narysować wzór strukturalny prostego węglowodoru.	- Potrafi w prosty sposób wyjaśnić różnice między alkanami, alkenami i alkinami. - Potrafi przewidzieć produkty spalania węglowodorów (CO₂ i H₂O przy spalaniu całkowitym).
Pochodne węglowodorów				
- Wie, że pochodne węglowodorów to związki chemiczne powstałe z węglowodorów przez zastąpienie wodoru inną grupą chemiczną. - Potrafi podać proste przykłady pochodnych węglowodorów (np. alkohol – etanol, kwas karboksylowy – kwas octowy). - Rozumie, że pochodne węglowodorów mają różne właściwości i zastosowania w życiu codziennym.	- Potrafi rozróżnić proste grupy pochodnych węglowodorów: alkohole, kwasy karboksylowe. - Potrafi podać kilka przykładów zastosowania pochodnych węglowodorów (np. alkohol – napoje, rozpuszczalniki; kwas octowy – ocet). - Rozumie pojęcie wzoru chemicznego i potrafi odczytać prosty wzór pochodnej.	- Potrafi napisać proste wzory chemiczne i nazwy wybranych pochodnych węglowodorów. - Potrafi wskazać różnicę między węglowodorem a jego pochodną. - Rozumie zależność między budową pochodnej a jej właściwościami (np. polarność, rozpuszczalność w wodzie). - Potrafi sklasyfikować związki jako alkohol, kwas karboksylowy .	- Rozumie zastosowanie pochodnych węglowodorów w życiu codziennym i technice (roztwarzalniki, kosmetyki, żywność). - Potrafi narysować prosty wzór strukturalny pochodnej węglowodoru.	- Potrafi w prosty sposób wyjaśnić, jak powstaje pochodna węglowodoru. - Potrafi przewidzieć właściwości pochodnych węglowodorów na podstawie ich budowy.
Biologia siostrą chemii				
- Wie, że chemia i biologia są ze sobą powiązane. - Rozumie, że organizmy żywe składają się z substancji chemicznych (woda, białka, tłuszcze, cukry). - Potrafi podać proste przykłady związków chemicznych w organizmach (np. cukry w owocach, białka w mięsie). - Wie, że chemia pomaga wyjaśniać procesy biologiczne (oddychanie, fotosynteza).	- Rozumie podstawowe pojęcia: białka, tłuszcze, węglowodany. - Potrafi podać kilka przykładów funkcji związków chemicznych w organizmach (np. białka – budulec komórek, cukry – energia). - Rozumie, że chemiczne reakcje zachodzą w organizmach (oddychanie komórkowe, fotosynteza). - Potrafi wyjaśnić prostym językiem, jak chemia pomaga zrozumieć procesy biologiczne.	- Potrafi wskazać związki chemiczne w różnych częściach organizmu i w pożywieniu. - Rozumie, że składniki odżywcze (cukry, białka, tłuszcze) uczestniczą w przemianach chemicznych w organizmie. - Potrafi w prosty sposób opisać proces fotosyntezy i oddychania komórkowego z uwzględnieniem reakcji chemicznych. - Potrafi wyjaśnić znaczenie chemii w zdrowiu i codziennym życiu (np. witaminy, minerały).	- Rozumie, jak chemia wyjaśnia procesy biologiczne, np. oddychanie, fotosyntezę, trawienie. - Potrafi podać przykłady praktycznego zastosowania chemii w biologii i medycynie.	- Potrafi w prosty sposób wyjaśnić zależność między strukturą chemiczną związków a ich funkcją w organizmach. - Potrafi przewidzieć skutki braku lub nadmiaru niektórych substancji w organizmie (np. witamin, minerałów).

Uczniowie z specyficznymi trudnościami w uczeniu się, w tym z dysleksją, dysgrafią, dysortografią

- dostosowanie wymagań będzie dotyczyło formy sprawdzania wiedzy, nie treści.
- Ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się obowiązują wymagania i kryteria ocen określone w wymaganiach edukacyjnych dla wszystkich uczniów, z pewnymi wyjątkami. Od ucznia wymaga się podstawowych umiejętności i wiadomości, o których mowa w podstawie programowej
- posadzenie blisko nauczyciela, dzięki czemu zwiększy się jego koncentracja uwagi, wzrośnie bezpośrednia kontrola nauczyciela, bliskość tablicy pozwoli zmniejszyć ilość błędów przy przepisywaniu,
- podawanie poleceń w prostszej formie,
- pomaganie w rozwiązywaniu zdań tekstowych poprzez zadawanie naprowadzających pytań,
- unikanie trudnych, czy bardzo abstrakcyjnych pojęć, częste odwoływanie się do konkretnego, przykładu, zjawisk życia codziennego
- unikanie pytań problemowych, przekrojowych
- odrębne instruowanie,
- w ocenie pracy uwzględnianie poprawności toku rozumowania, a nie tylko prawidłowości wyniku końcowego,
- poprawianie ocen z prac pisemnych na dodatkowych zajęciach,
- wydłużanie czasu na odpowiedź i prace pisemne,
- dzielenie materiału na mniejsze partie, wyznaczanie czasu na ich opanowanie i odpytanie,
- pomoc podczas wypowiedzi ustnych w doborze słownictwa, naprowadzanie poprzez pytania pomocnicze,
- korzystanie z kalkulatora podczas odpowiedzi, kartkówek, sprawdzianów
- wydłużanie czasu na odpowiedź i prace pisemne, jeżeli to niemożliwe, to ograniczenie liczby zadań w pracy klasowej,
- rozłożenie w czasie nauki definicji, reguł,

Uczniowie z obniżonym potencjałem intelektualnym

- dostosowanie wymagań w zakresie formy i treści
- obowiązują wymagania jak dla uczniów bez deficytów, za wyjątkiem oceny dopuszczającej, którą uczeń uzyskuje po otrzymaniu 20% punktów możliwych do uzyskania,
- uczeń ma prawo poprawiać sprawdzian w formie dla siebie najkorzystniejszej (ustnej lub pisemnej),
- w pracy pisemnej zdecydowana część zajmują zadania zamknięte i zadania z luką.

Uczniowie z niepełnosprawnością ruchową

- dostosowanie wymagań w zakresie formy
- jeżeli niepełnosprawność dotyczy kończyn górnych, to nie oceniamy estetyki prac
- uczeń może opowiedzieć jakie czynności należy wykonać, aby rozwiązać zadanie. Preferujemy odpowiedzi ustne.
- w testach i pracach pisemnych wykorzystujemy zadania zamknięte, zadania z luką.
- uczeń może w zadaniach domowych korzystać z komputera .

Uczniowie słabosłyszący

- w klasie siedzą w pierwszych lub drugich ławkach,
- nauczyciel przypomina uczniowi o noszeniu aparatu słuchowego,
- nauczyciel sprawdza czy uczeń zrozumiał polecenie,
- nauczyciel przekazując informacje, staje przodem do ucznia,
- nauczyciel dokładnie i głośno wymawia nowe pojęcia i objaśnia je,
- nauczyciel sprawdza czy uczeń zapisał zadanie domowe, informacje o kartkówkach i pracach klasowych
- jeżeli wymaga tego sytuacja, uczeń może mieć inny test, w którym przeważają zadania z krótkimi poleceniami

Uczniowie słabowidzący

- wymagania, jak dla uczniów bez dysfunkcji,
- uczeń zajmuje ławkę przy oknie w dobrze oświetlonym miejscu,
- na lekcji ma przygotowane pogrubione linie w zeszytach, jeżeli tego wymaga sytuacja (przygotowane przez rodziców lub innych członków rodziny),
- kartkówki i sprawdziany są pisane czcionką '16' lub większą,
- nauczyciel przygotowuje powiększone kserokopie fotografii i rysunków, które chce z uczniem na lekcji omawiać,
- zwracanie uwagi na szybką męczliwość ucznia związaną ze zużywaniem większej energii na patrzenie i interpretację informacji uzyskanych drogą wzrokową
- wydłużenie czasu na wykonanie określonych zadań
- częste zadawanie pytania – „co widzisz?” w celu sprawdzenia i uzupełnienia słownego trafności doznań wzrokowych

Uczniowie przewlekłe chorzy

- wymagania jak dla uczniów bez dysfunkcji,
- jeżeli uczeń jest długo nieobecny, zaległe kartkówki i sprawdziany pisze we wcześniej uzgodnionym z nauczycielem terminie,
- braki we wiadomościach i umiejętnościach uzupełnia uczestnicząc w zajęciach dodatkowych,

Uczniowie wykazujący kłopoty z zachowaniem i zagrożeni niedostosowaniem społecznym

- wymagania jak dla uczniów bez dysfunkcji
- posadzenie dziecka blisko nauczyciela, dzięki czemu zwiększy się jego koncentracja uwagi, ograniczeniu ulegnie ilość bodźców rozpraszających, wzrośnie bezpośrednia kontrola nauczyciela,

Uczniowie z deficytami rozwojowymi

- wymagania jak dla uczniów bez dysfunkcji,
- wydłużony czas na odpowiedzi
- precyzyjne, krótkie polecenia
- wydłużony czas na opanowanie definicji, reguł, twierdzeń
- poprawa ocen w dowolnej formie (ustnej lub pisemnej) na dodatkowych zajęciach

Uczniowie z trudnościami w nauce

- wymagania jak dla uczniów bez dysfunkcji,
- posadzenie ucznia blisko nauczyciela, kontrola pracy na lekcjach,
- pilnowanie odrabiania zadań domowych,
- wdrażanie do regularnego uczenia się,
- kontrolowanie obecności na lekcjach

Uczniowie z ADHD

- wymagania jak dla uczniów bez dysfunkcji,
- pomaganie uczniowi w skupieniu się na wykonywaniu jednej czynności,
- wydawanie jasnych, precyzyjnych poleceń - na raz tylko jedno polecenie,
- formułowanie informacji dotyczących pracy domowej w sposób jasny i przejrzysty,
- przypominanie o regułach,
- skupianie uwagi ucznia na tym co najważniejsze – kolor, podkreślenie, poprawny zapis
- chwalenie ucznia za każde pozytywne zachowanie,
- angażowanie ucznia w konkretne działania,
- akceptowanie ucznia bez względu na jego nieprawidłowe zachowania,
- w miarę potrzeby opracowanie zrozumiałego dla ucznia kontraktu,
- zapewnienie uczniowi miejsca w pierwszej ławce